

09/2026

Інформаційно-
аналітичний звіт

ПУБЛІКАЦІЙНА АКТИВНІСТЬ НАУКОВЦІВ В УМОВАХ ВІЙНИ

** За даними міжнародних
наукометричних баз*

Scopus[®]
Web of Science[™]

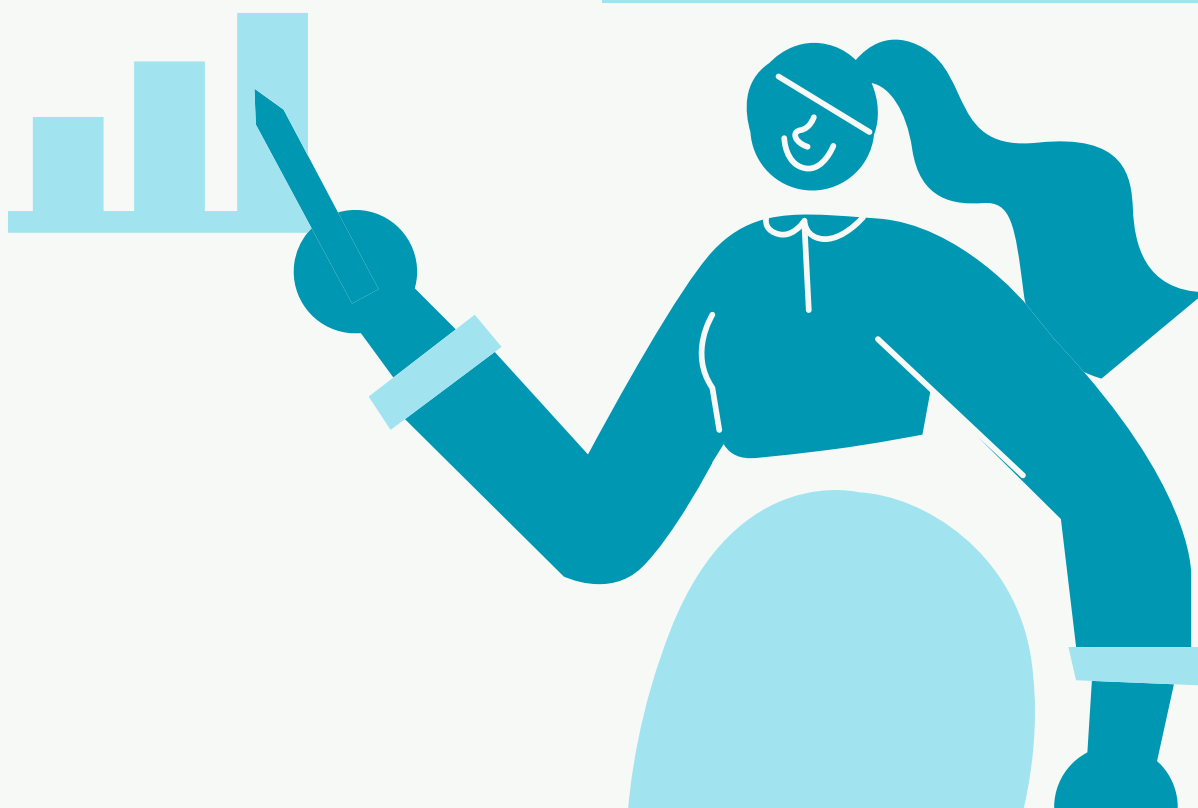
Через
повномасштабну війну
15–20% дослідників
припинили займатися
дослідженнями в
Україні

Близько 8%
українських науковців
виїхали за кордон, ще
частина змінила
професію

За даними Міністерства освіти і науки України

Україна має один з
найнижчих показників
кількості дослідників
на 1000 населення
серед європейських
країн

Віталій Письменний
Віталій Рудан
Тетяна Письменна

Інформаційно-
аналітичний звіт

ПУБЛІКАЦІЙНА АКТИВНІСТЬ НАУКОВЦІВ В УМОВАХ ВІЙНИ

ГО «Науково-аналітична спілка»
www.ngosau.com
2026

УДК 001.891:001.89(477)

JEL Classification: I23, O30, O31, O32

DOI: 10.5281/zenodo.22092439

Письменний В., Рудан В., Письменна Т. Публікаційна активність науковців в умовах війни: інформаційно-аналітичний звіт. Тернопіль: ГО «Науково-аналітична спілка», 2026. 28 с.

У звіті представлено комплексний аналіз публікаційної активності українських науковців у міжнародних наукометричних базах Scopus та Web of Science в умовах війни. Досліджено динаміку та результативність наукових публікацій, їх розподіл за галузями наук, регіонами й університетами, основні напрями міжнародної наукової співпраці.

Результати дослідження можуть бути використані закладами вищої освіти, науковими установами, міжнародними організаціями й іншими зацікавленими сторонами для аналізу позицій вітчизняної науки в національному та міжнародному науковому просторі.

© Віталій Письменний, 2026

© Віталій Рудан, 2026

© Тетяна Письменна, 2026

© Громадська організація «Науково-аналітична спілка», 2026

Світлій пам'яті
Письменного Валерія Івановича,
який власним прикладом утверджував
високу місію науковця – пізнавати,
досліджувати та примножувати знання
заради майбутнього.

Зміст

7

Передмова

9

Наукові
результати
України за
даними
наукометричної
бази Scopus

17

Наукові
результати
України за
даними
наукометричної
бази Web of
Science

24

Висновки та
пропозиції

26

Перелік таблиць і
рисунків

Передмова

Наука виконує функцію одного з ключових інтелектуальних ресурсів держави, а результати наукової діяльності є важливим показником її спроможності зберігати та розвивати дослідницький потенціал.

Російсько-українська війна створила безпрецедентні виклики для вітчизняної науки: частина наукових установ і закладів вищої освіти зазнала пошкоджень або була змушена перемістити свою діяльність, значна кількість науковців мобілізувалася до лав ЗСУ й продовжила професійну діяльність за кордоном, а доступ до дослідницької інфраструктури та фінансових ресурсів ускладнився. Водночас наукова спільнота продемонструвала здатність адаптуватися до нових умов, підтримувати дослідницьку діяльність і забезпечувати представлення результатів досліджень у міжнародному науковому просторі. У таких обставинах особливого значення набуває дослідження публікаційної активності українських науковців.

У цьому звіті, підготовленому на основі відповіді УкрІНТЕІ на інформаційний запит (лист від 18.06.2026 р. №98к), здійснено аналіз публікаційної активності України за даними міжнародних наукометричних баз Scopus і Web of Science упродовж 2021–2025 рр. Обраний період дає змогу порівняти стан публікаційної діяльності до початку повномасштабного вторгнення та її розвиток у наступні роки, виявити тенденції та оцінити зміни у структурі наукових результатів. Дослідження охоплює кількість і динаміку публікацій, їх розподіл за галузями наук, регіонами України та університетами, а також географію міжнародної наукової співпраці. Використання двох міжнародних наукометричних систем дає можливість сформулювати ширше уявлення про представленість української науки у світовому академічному середовищі та зіставити відповідні показники за різними системами індексування.

Результати дослідження можуть бути використані закладами вищої освіти та науковими установами для оцінювання публікаційної результативності, аналізу динаміки наукових публікацій, визначення основних напрямів дослідницької діяльності й порівняння власних показників із загальноукраїнськими тенденціями. Для органів державної влади отримані дані становлять інформаційну основу для моніторингу публікаційної активності української науки, оцінювання

її результативності та формування відповідних управлінських рішень. Міжнародним організаціям результати дослідження дають змогу оцінити представленість України у світовому науковому просторі та масштаби міжнародної наукової співпраці. Для дослідників матеріали звіту є джерелом наукометричних даних для подальшого аналізу публікаційної активності та тенденцій розвитку української науки.

*** Scopus та Web of Science є міжнародними інформаційно-бібліографічними та наукометричними ресурсами, які використовуються для пошуку, індексації та аналізу наукових публікацій і їх цитування. Scopus, створений компанією Elsevier, є реферативною та цитатною базою даних наукової літератури, що охоплює наукові журнали, книги та матеріали конференцій. Web of Science є науково-інформаційною платформою компанії Clarivate, яка об'єднує низку спеціалізованих баз даних, зокрема Web of Science Core Collection, що охоплює наукові журнали, матеріали конференцій і книги та містить інформацію про цитування наукових праць.*

Наукові результати України за даними наукометричної бази Scopus

Упродовж 2021–2025 рр. публікаційна активність України за даними Scopus характеризувалася відносною стійкістю попри суттєве погіршення умов функціонування наукової системи внаслідок війни (табл. 1). У 2021 р. кількість публікацій становила 24711, а у 2022 р. скоротилася до 22945, тобто на 7,2%. Надалі відбулося відновлення: у 2023 р. було опубліковано 24777 праць, у 2024 р. – 25060, у 2025 р. – 24869. Таким чином, після скорочення у перший рік повномасштабної війни обсяг публікаційної продукції повернувся до рівня, близького до довоєнного, а у 2025 р. навіть перевищив показник 2021 р. на 0,6%. Збереження кількісних масштабів наукової продукції в умовах воєнних обмежень свідчить про здатність української наукової системи адаптувати організацію дослідницької діяльності до нових умов. Водночас стабільність кількості публікацій не виключає істотних змін у внутрішній структурі наукової діяльності.

Таблиця 1. Показники оцінювання наукових результатів України за даними наукометричної бази Scopus упродовж 2021–2025 рр.

Показники	2021	2022	2023	2024	2025
Кількість публікацій, од.	24711	22945	24777	25060	24869
Кількість цитувань, од.	206239	151846	129355	94102	30859
Середня цитованість, %	8,35	6,62	5,22	3,76	1,24
H-index України	381	388	395	405	405
Відкритий доступ (Open Access), од.	14076	13474	15225	16114	15478
Частка статей у журналах Q1, %	18,3	17,8	18,6	18,9	20
Частка статей у журналах Q2, %	20,6	18,2	17,7	14,7	15,6
Міжнародне співавторство	6980	6967	7828	8234	8422

Показники цитування демонструють значно складнішу динаміку. Загальна кількість цитувань зменшувалася протягом досліджуваного періоду: з 206239 у 2021 р. до 151846 у 2022 р., 129355 у 2023 р., 94102 у 2024 р. та 30859 у 2025 р. Середня цитованість публікацій відповідно скоротилася з 8,35 до 1,24. Щоправда, ці дані не можна безпосередньо трактувати як зниження наукового впливу

українських досліджень, оскільки цитування мають часовий лаг, а публікації останніх років об'єктивно мали менше часу для накопичення посилань. Саме тому показники цитованості публікацій різних років не є повністю зіставними без урахування їхнього «віку». При цьому H-index України, який характеризує накопичений цитований доробок українських науковців, зріс із 381 у 2021 р. до 388 у 2022 р., 395 у 2023 р. та 405 у 2024 р., залишившись на рівні 405 у 2025 р.

Окрему увагу привертають зміни у доступності та якості публікаційної продукції. Кількість публікацій у відкритому доступі зросла з 14076 у 2021 р. до 15478 у 2025 р., тобто приблизно на 10,0%, хоча найвище значення зафіксовано у 2024 р. – 16114 публікацій. Це свідчить про розширення доступності результатів українських досліджень для міжнародної наукової спільноти. Частка статей у журналах першого квартилю збільшилася з 18,3% у 2021 р. до 20,0% у 2025 р., а частка статей у журналах Q2 зменшилася з 20,6% до 15,6%. Отже, за практично незмінної загальної кількості публікацій відбулися зміни у їх розподілі за квартилями журналів. Зростання частки Q1 є позитивною тенденцією з погляду представленості української науки у високореєтингових виданнях, однак цей показник не може самостійно слугувати оцінкою якості окремих наукових праць.

Найбільш помітною зміною упродовж досліджуваного періоду стало посилення міжнародного співавторства. У 2021 р. кількість публікацій за участю міжнародних співавторів становила 6980, у 2022 р. вона незначно зменшилася до 6967, після чого почала послідовно зростати: до 7828 у 2023 р., 8234 у 2024 р. та 8422 у 2025 р. Загалом за 2021–2025 рр. кількість таких публікацій збільшилася на 20,7%, а їх частка у загальній кількості публікацій зросла з 28,3% до 33,9%. Посилення міжнародної кооперації поряд зі зростанням частки публікацій у журналах Q1 та розширенням відкритого доступу свідчить про структурну перебудову публікаційної діяльності української науки. Її характерною рисою стало збереження загального обсягу наукової продукції за одночасного посилення міжнародної інтеграції та орієнтації на ширше представлення результатів досліджень у світовому науковому просторі.

У галузевій структурі публікацій України за даними наукометричної бази Scopus переважали інженерні науки, комп'ютерні науки та інформаційні технології, фізика й астрономія, медичні науки та

матеріалознавство (табл. 2). Кількість публікацій з інженерних наук зросла з 5067 у 2021 р. до 5995 у 2024 р., після чого дещо зменшилася до 5910 у 2025 р. У підсумку порівняно з 2021 р. приріст становив 843 публікації, або 16,6%. Комп'ютерні науки та інформаційні технології характеризувалися більшою варіативністю: після зниження кількості публікацій з 4892 у 2021 р. до 3995 у 2022 р. показник швидко відновився і у 2025 р. досяг 5231, що на 6,9% більше за рівень 2021 р. Медичні науки також продемонстрували загальне зростання публікаційної активності: з 4334 публікацій у 2021 р. до 4965 у 2025 р., хоча максимального значення 5077 публікацій було досягнуто у 2024 р.

Таблиця 2. Кількість публікацій за галузями наук за даними наукометричної бази Scopus упродовж 2021–2025 рр.

Галузі наук	2021	2022	2023	2024	2025
Інженерні науки	5067	5673	5904	5995	5910
Фізика та астрономія	4379	4122	4142	3795	3615
Матеріалознавство	3141	3093	2866	3039	3001
Комп'ютерні науки та інформаційні технології	4892	3995	4965	4918	5231
Математичні науки	2648	2266	2644	2817	2908
Медичні науки	4334	4320	4652	5077	4965
Науки про навколишнє середовище	2358	2050	2504	2381	2552
Аграрні та біологічні науки	1864	1852	1870	2054	1911
Хімічні науки	1532	1571	1483	1442	1413
Соціальні науки	3273	3504	3589	3792	3574

Кількість публікацій з фізики та астрономії послідовно скорочувалася з 4379 у 2021 р. до 3615 у 2025 р., тобто на 17,4%. Матеріалознавство характеризувалося менш вираженими коливаннями: кількість публікацій зменшилася з 3141 у 2021 р. до 2866 у 2023 р., після чого зросла до 3039 у 2024 р. і 3001 у 2025 р. Проте порівняно з 2021 р. обсяг публікацій у цій галузі залишився на 4,5% нижчим.

Математичні науки після скорочення у 2022 р. до 2266 публікацій демонстрували стійке відновлення і у 2025 р. досягли 2908, що на 9,8% перевищує показник 2021 р. Подібну позитивну динаміку мали науки про навколишнє середовище: після падіння у 2022 р. до 2050 публікацій їх кількість у 2025 р. становила 2552, що на 8,2% більше, ніж у 2021 р. Аграрні та біологічні науки також збільшили публікаційну активність, хоча після максимуму 2054 публікацій у 2024 р. у 2025 р. показник знизився до 1911.

Кількість публікацій із соціальних наук упродовж 2021–2025 рр. характеризувалася позитивною динамікою: з 3273 у 2021 р. вона

зросла до 3504 у 2022 р., 3589 у 2023 р. та досягла максимального значення 3792 у 2024 р. У 2025 р. показник знизився до 3574 публікацій, однак залишився на 9,2% вищим за рівень 2021 р. У межах досліджуваного періоду найбільше зростання відбулося між 2021 і 2022 рр., коли кількість публікацій збільшилася на 7,1%. У 2023 р. приріст становив 2,4%, а у 2024 р. кількість публікацій збільшилася на 203, або 5,7%. У 2025 р. відбулося скорочення на 218 публікацій, або 5,8%, порівняно з 2024 р. Натомість хімічні науки демонстрували іншу динаміку: після незначного зростання кількості публікацій з 1532 у 2021 р. до 1571 у 2022 р. показник послідовно знижувався до 1483 у 2023 р., 1442 у 2024 р. та 1413 у 2025 р. Скорочення після 2022 р. становило 88 публікацій у 2023 р., 41 у 2024 р. та 29 у 2025 р.

Розподіл публікацій за містами України упродовж 2021–2025 рр. характеризувався значною концентрацією наукової продукції в кількох основних наукових центрах (табл. 3). Безперечним лідером залишався Київ, де кількість публікацій зросла з 8528 у 2021 р. до 9980 у 2025 р., тобто на 1452 публікації, або 17,0%. Після незначного скорочення у 2022 р. до 8491 публікації київський показник зростав у 2023–2024 рр. і досяг 10279 публікацій у 2024 р., після чого у 2025 р. зменшився на 299, або 2,9%. Другим за кількістю публікацій був Харків: 3783 публікації у 2021 р., 3582 у 2022 р., 4133 у 2023 р., 4085 у 2024 р. та 4151 у 2025 р. У підсумку за п'ять років його показник збільшився на 368 публікацій, або 9,7%. Львів також демонстрував позитивну динаміку: після зниження з 2673 до 2617 публікацій у 2022 р. їх кількість зросла до 2773 у 2023 р., 2930 у 2024 р. та 2913 у 2025 р., що на 9,0% більше за показник 2021 р.

Таблиця 3. Кількість публікацій за регіонами України за даними наукометричної бази Scopus упродовж 2021–2025 рр.

Міста	2021	2022	2023	2024	2025
Київ	8528	8491	9642	10279	9980
Харків	3783	3582	4133	4085	4151
Львів	2673	2617	2773	2930	2913
Дніпро	1122	1198	1220	1354	1389
Одеса	461	459	698	940	966
Вінниця	425	400	477	546	633
Суми	694	694	804	798	845
Запоріжжя	351	298	417	526	611
Чернівці	545	457	507	553	574
Тернопіль	566	496	645	775	851

У групі наступних за обсягом наукових центрів переважно спостерігалось зростання кількості публікацій. У Дніпрі показник збільшився з 1122 у 2021 р. до 1389 у 2025 р., або на 23,8%. В Одесі після майже незмінних значень у 2021–2022 рр. відбулося суттєве збільшення публікаційної активності: з 461 та 459 відповідно до 698 у 2023 р., 940 у 2024 р. та 966 у 2025 р. За весь період приріст становив 505 публікацій, або 109,5%. Вінниця також характеризувалася послідовним зростанням після скорочення у 2022 р.: з 425 публікацій у 2021 р. до 633 у 2025 р., або на 48,9%. У Сумах кількість публікацій залишалася відносно стабільною у 2021–2022 рр. на рівні 694, після чого зросла до 804 у 2023 р., дещо зменшилася до 798 у 2024 р. та досягла 845 у 2025 р. Позитивна динаміка спостерігалася і в Запоріжжі: після зниження з 351 публікації у 2021 р. до 298 у 2022 р. показник зріс до 417 у 2023 р., 526 у 2024 р. та 611 у 2025 р.

Чернівці та Тернопіль упродовж 2021–2025 рр. також демонстрували позитивну динаміку публікаційної активності, хоча за абсолютною кількістю публікацій поступалися найбільшим науковим центрам України. У Чернівцях у 2021 р. було опубліковано 545 праць, у 2022 р. показник зменшився до 457, або на 16,1%, після чого відбулося поступове відновлення: 507 публікацій у 2023 р., 553 у 2024 р. та 574 у 2025 р. Таким чином, у 2025 р. кількість публікацій перевищила рівень 2021 р. на 29 праць, або 5,3%. Щодо Тернополя, то після скорочення з 566 публікацій у 2021 р. до 496 у 2022 р., або на 12,4%, спостерігалось послідовне зростання: до 645 публікацій у 2023 р., 775 у 2024 р. та 851 у 2025 р. У результаті за досліджуваний період кількість публікацій тернопільських науковців збільшилася на 285, або 50,4%, а у 2025 р. показник був у 1,7 раза вищим, ніж у 2022 р.

За даними Scopus, упродовж 2021–2025 рр. найбільшу кількість публікацій серед українських університетів забезпечував Київський національний університет імені Тараса Шевченка (табл. 4). У 2021 р. його науковці опублікували 1929 праць, у 2022 р. показник знизився до 1778, у 2023 р. – до 1775, у 2024 р. – до 1711, після чого у 2025 р. зріс до 1775 публікацій. Порівняно з 2021 р. кількість публікацій зменшилася на 154, або 8,0%. Другу позицію за обсягом публікацій у більшості років посідала Національна університетська «Львівська політехніка»: 1423 публікації у 2021 р., 1401 у 2022 р., 1534 у 2023 р., 1565 у 2024 р. та 1470 у 2025 р. У підсумку показник зріс на 47 публікацій, або 3,3%. Стабільно високі показники мали також Харківський

національний університет імені В. Н. Каразіна та Національний технічний університет України «КПІ імені Ігоря Сікорського». У 2025 р. вони забезпечили відповідно 994 та 1076 публікацій.

Таблиця 4. Кількість публікацій за університетами України за даними наукометричної бази Scopus упродовж 2021–2025 рр.

Університети	2021	2022	2023	2024	2025
Київський національний університет імені Тараса Шевченка	1929	1778	1775	1711	1775
Національний університет «Львівська політехніка»	1423	1401	1534	1565	1470
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна	1085	936	946	1027	994
Національний технічний університет України «КПІ імені Ігоря Сікорського»	1094	1062	1193	1145	1076
Національний медичний університет імені О. О. Богомольця	458	505	693	857	843
Сумський державний університет	662	586	684	594	581
Національний університет біоресурсів і природокористування України	744	698	742	742	718
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»	604	543	601	614	669
Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького	379	374	384	454	495
Львівський національний університет імені Івана Франка	633	664	614	637	603
Національний авіаційний університет	519	498	561	561	472
Національний університет охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика	312	343	332	345	419
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича	356	284	312	371	416

Помітні зміни відбувалися серед університетів з середніми обсягами публікацій. Найвищу динаміку продемонстрував Національний медичний університет імені О. О. Богомольця: кількість його публікацій зросла з 458 у 2021 р. до 505 у 2022 р., 693 у 2023 р., 857 у 2024 р. та 843 у 2025 р. Зростання спостерігалось також у Національному технічному університеті «Харківський політехнічний інститут», де кількість публікацій збільшилася з 604 у 2021 р. до 669 у 2025 р., або на 10,8%. Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького збільшив показник із 379 до 495 публікацій, що відповідає приросту на 30,6%. Сумський державний університет скоротив кількість публікацій із 662 у 2021 р. до 581 у 2025 р., а Національний університет біоресурсів і природокористування України – з 744 до 718. Львівський національний університет імені Івана Франка зберіг відносно стабільний рівень.

Серед інших університетів динаміка публікаційної активності була неоднорідною. Національний авіаційний університет у 2021 р. мав 519 публікацій, у 2022 р. їх кількість зменшилася до 498, після чого зросла до 561 у 2023 р. та зберігалася на цьому рівні у 2024 р. У 2025 р. показник знизився до 472 публікацій, що на 47 праць, або 9,1%, менше порівняно з 2021 р. Натомість Національний університет охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика демонстрував загальне зростання: після 312 публікацій у 2021 р. їх кількість збільшилася до 343 у 2022 р., 332 у 2023 р., 345 у 2024 р. та 419 у 2025 р. У результаті приріст за п'ять років становив 107 публікацій, або 34,3%. Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, своєю чергою, після скорочення кількості публікацій із 356 у 2021 р. до 284 у 2022 р. забезпечив послідовне відновлення показника до 312 у 2023 р., 371 у 2024 р. та 416 у 2025 р.

Упродовж 2021–2025 рр. основними міжнародними партнерами України за кількістю спільних публікацій у Scopus залишалися європейські країни та США (табл 5). Безумовним лідером була Польща: кількість спільних публікацій з українськими науковцями зросла з 1846 у 2021 р. до 2018 у 2022 р. та 2347 у 2023 р., досягнувши 2414 у 2024 р. У 2025 р. показник дещо зменшився до 2394, але залишився на 29,7% вищим за рівень 2021 р. Друге місце посідала Німеччина, з якою кількість спільних публікацій збільшилася з 1120 у 2021 р. до 1555 у 2025 р., або на 38,8%. Висхідну динаміку демонстрували й США: з 1051 до 1437 публікацій, що відповідає приросту на 36,7%. Співпраця з Великобританією також істотно розширилася: після скорочення у 2022 р. до 734 публікацій кількість спільних праць зросла до 965 у 2023 р., 1004 у 2024 р. та 1132 у 2025 р. У результаті приріст порівняно з 2021 р. становив 45,7%.

Помітне зростання спільних публікацій спостерігалось також у співпраці з Китаєм та країнами Західної й Південної Європи. Кількість публікацій українських дослідників у співавторстві з китайськими науковцями збільшилася з 752 у 2021 р. до 1009 у 2025 р., або на 34,2%. В Італії цей показник зріс із 653 до 852 публікацій, або на 30,5%, причому у 2024–2025 рр. він залишався стабільним. Співпраця з Францією була менш динамічною: після зростання з 633 публікацій у 2021 р. до 784 у 2023 р. показник знизився до 731 у 2025 р., однак усе ще перевищував початковий рівень на 15,5%. Серед країн Центральної Європи значними партнерами залишалися Словаччина та Чехія. У 2025 р. з ними було опубліковано відповідно 669 і 658

спільних праць проти 537 і 549 у 2021 р. Співпраця зі Словаччиною характеризувалася певними коливаннями, тоді як із Чехією після зниження у 2023–2024 рр. показник у 2025 р. зріс до 658 публікацій.

Таблиця 5. Кількість публікацій за країнами-партнерами за даними наукометричної бази Scopus упродовж 2021–2025 рр.

Країни	2021	2022	2023	2024	2025
Польща	1846	2018	2347	2414	2394
Німеччина	1120	1150	1456	1452	1555
США	1051	1131	1272	1305	1437
Великобританія	777	734	965	1004	1132
Китай	752	785	875	902	1009
Італія	653	693	796	852	852
Франція	633	655	784	744	731
Словаччина	537	501	699	647	669
Чехія	549	569	656	634	658
Іспанія	503	491	575	640	623
Швейцарія	401	381	518	521	572
Індія	351	418	429	549	562
Австрія	339	390	439	448	539
Швеція	328	361	440	461	456
Угорщина	342	390	492	456	456
Туреччина	335	323	419	413	454

Серед країн з меншими порівняно з основними партнерами обсягами спільних публікацій також простежувалося розширення наукової співпраці України. Зокрема, кількість публікацій у співавторстві з Іспанією збільшилася з 503 у 2021 р. до 623 у 2025 р., зі Швейцарією – з 401 до 572, з Австрією – з 339 до 539, а з Індією – з 351 до 562. Позитивна динаміка спостерігалася також у співпраці зі Швецією, Угорщиною та Туреччиною, де кількість спільних публікацій у 2025 р. становила відповідно 456, 456 та 454 проти 328, 342 та 335 у 2021 р. При цьому найбільший абсолютний приріст серед зазначених країн зафіксовано у співпраці з Індією та Австрією, де кількість спільних публікацій збільшилася відповідно на 211 і 200 праць. У цілому в 2021–2025 рр. за більшістю представлених у таблиці країн кількість спільних наукових публікацій з Україною зросла, що відображає розширення географії міжнародної наукової співпраці.

Наукові результати України за даними наукометричної бази Web of Science

За даними наукометричної бази Web of Science, у 2021–2025 рр. кількість публікацій України демонструвала послідовне скорочення. У 2021 р. було проіндексовано 15555 публікацій, у 2022 р. – 15312, у 2023 р. – 14400, у 2024 р. – 14302, а у 2025 р. – 13743 (табл. 6). Порівняно з 2021 р. кількість публікацій у 2025 р. зменшилася на 1812 праць, або 11,7%. Найбільше скорочення відбулося у 2023 р., коли показник зменшився на 912 публікацій, або 6,0%, порівняно з попереднім роком. У 2024 р. спад був незначним і становив 98 публікацій, тоді як у 2025 р. кількість публікацій скоротилася ще на 559, або 3,9%. На цьому тлі показник відкритого доступу змінювався менш однозначно: з 8609 публікацій у 2021 р. він зріс до 9195 у 2023 р., після чого знизився до 8741 у 2024 р. та 8527 у 2025 р. Водночас у 2025 р. кількість публікацій у відкритому доступі залишалася близькою до рівня 2021 р.

Таблиця 6. Показники оцінювання наукових результатів України за даними наукометричної бази Web of Science упродовж 2021–2025 рр.

Показники	2021	2022	2023	2024	2025
Кількість публікацій, од.	15555	15312	14400	14302	13743
Кількість цитувань, од.	122037	95361	81948	61074	21061
Середня цитованість, %	7,85	6,23	5,69	4,27	1,53
H-index України	108	94	87	62	41
Відкритий доступ (Open Access), од.	8609	8697	9195	8741	8527
Частка статей у журналах Q1, %	35	31,2	24,5	23,8	–
Частка статей у журналах Q2, %	26,2	31,2	18,5	22,3	–
Міжнародне співавторство	21812	16616	11336	5809	5846

У Web of Science кількість цитувань українських публікацій упродовж 2021–2025 рр. послідовно зменшувалася: зі 122037 у 2021 р. до 95361 у 2022 р., 81948 у 2023 р., 61074 у 2024 р. та 21061 у 2025 р. Аналогічну динаміку мала середня цитованість, яка знизилася з 7,85 до 1,53 цитування на публікацію. Найбільше абсолютне скорочення

кількості цитувань зафіксовано у 2025 р., коли показник становив 21061 проти 61074 у 2024 р. Водночас ці дані слід розглядати з урахуванням часової специфіки цитування. H-index України за Web of Science також змінювався у бік зниження: зі 108 у 2021 р. до 94 у 2022 р., 87 у 2023 р., 62 у 2024 р. та 41 у 2025 р. Водночас цей показник відображає накопичену цитованість наукових праць, тому його значення за окремі роки не потрібно ототожнювати з безпосередньою результативністю публікаційної діяльності відповідного року.

Структура публікацій України за кuartилями журналів упродовж 2021–2024 рр. характеризувалася зміною частки статей у виданнях найвищих рівнів. Частка публікацій у журналах Q1 послідовно зменшувалася з 35,0% у 2021 р. до 31,2% у 2022 р., 24,5% у 2023 р. та 23,8% у 2024 р. Частка статей у журналах Q2, своєю чергою, у 2022 р. зросла з 26,2% до 31,2%, після чого знизилася до 18,5% у 2023 р. та частково відновилася до 22,3% у 2024 р. Дані щодо міжнародного співавторства демонструють іншу динаміку: кількість публікацій у співавторстві з іноземними дослідниками скоротилася з 21812 у 2021 р. до 16616 у 2022 р., 11336 у 2023 р. та 5809 у 2024 р., а у 2025 р. незначно зросла до 5846. Під час інтерпретації цього показника необхідно враховувати відмінності між Web of Science і Scopus у складі індексованих видань, принципах обліку публікацій та формуванні бібліометричних показників.

У галузевій структурі публікацій України за даними Web of Science упродовж 2021–2025 рр. найбільші обсяги наукової продукції припадали на фізичні науки, матеріалознавство, хімічні та інженерні науки (табл. 7). Фізичні науки протягом усього періоду залишалися найбільш представленим напрямом: кількість публікацій становила 1898 у 2021 р., зменшилася до 1785 у 2022 р. та 1769 у 2023 р., після чого зросла до 1810 у 2024 р. і знову знизилася до 1745 у 2025 р. Матеріалознавство, навпаки, після зростання з 1438 публікацій у 2021 р. до 1608 у 2022 р. утримувало показник на рівні понад 1500 публікацій у наступні роки: 1561 у 2023 р., 1590 у 2024 р. та 1586 у 2025 р. Хімічні науки демонстрували послідовне скорочення: з 1389 публікацій у 2021 р. до 1244 у 2022 р., 1217 у 2023 р., 1190 у 2024 р. та 1151 у 2025 р., що означає зменшення на 238 публікацій, або 17,1%, порівняно з 2021 р.

Інженерні науки характеризувалися більш нерівномірною динамікою. У 2021 р. кількість публікацій становила 1389, у 2022 р.

вона зросла до 1429, однак у 2023 р. різко зменшилася до 1082. У 2024 р. показник відновився до 1273, а у 2025 р. знизився до 1160 публікацій. У результаті порівняно з 2021 р. кількість публікацій в інженерних науках скоротилася на 229, або 16,5%. Математичні науки мали значно стабільнішу, але спадну динаміку: з 678 публікацій у 2021 р. до 658 у 2022 р., 640 у 2023 р., 623 у 2024 р. та 624 у 2025 р. Скорочення за весь період становило 54 публікації, або 8,0%. Комп'ютерні науки та інформаційні технології зазнали найбільш різких коливань серед представлених природничих і технічних напрямів: після 1126 публікацій у 2021 р. їх кількість зменшилася до 1047 у 2022 р., 602 у 2023 р., частково відновилася до 793 у 2024 р., а у 2025 р. знову знизилася до 572.

Таблиця 7. Кількість публікацій за галузями наук за даними наукометричної бази Web of Science упродовж 2021–2025 рр.

Галузі наук	2021	2022	2023	2024	2025
Фізичні науки	1898	1785	1769	1810	1745
Матеріалознавство	1438	1608	1561	1590	1586
Хімічні науки	1389	1244	1217	1190	1151
Інженерні науки	1389	1429	1082	1273	1160
Математичні науки	678	658	640	623	624
Комп'ютерні науки та інформаційні технології	1126	1047	602	793	572
Соціальні науки	411	522	515	347	97
Науки про навколишнє середовище	474	451	440	460	517
Економіка бізнесу	1058	767	784	806	802
Історія	420	503	508	456	457

У суспільних і гуманітарних галузях динаміка була неоднорідною. Кількість публікацій із соціальних наук зросла з 411 у 2021 р. до 522 у 2022 р. та залишалася близькою до цього рівня у 2023 р. – 515 публікацій. У 2024 р. показник знизився до 347, а у 2025 р. становив лише 97 публікацій. Економіка бізнесу після значного скорочення з 1058 публікацій у 2021 р. до 767 у 2022 р. демонструвала відносну стабільність у наступні роки: 784 публікації у 2023 р., 806 у 2024 р. та 802 у 2025 р. Історичні дослідження, навпаки, збільшили свою представленість у 2022–2023 рр.: з 420 публікацій у 2021 р. до 503 у 2022 р. та 508 у 2023 р., після чого показник становив 456 у 2024 р. і 457 у 2025 р. Науки про навколишнє середовище характеризувалися відносною стабільністю з поступовим збільшенням: після зниження з 474 публікацій у 2021 р. до 440 у 2023 р. їх кількість зросла до 460 у 2024 р. та 517 у 2025 р., перевищивши рівень 2021 р. на 9,1%.

За даними наукометричної бази Web of Science, упродовж

2021–2025 рр. серед досліджуваних міст найбільші обсяги наукової продукції припадали на Харків, Дніпро та Одесу, тоді як показники Києва характеризувалися нетиповою для наведеного ряду динамікою (табл. 8). У Харкові обсяг проіндексованих наукових праць у 2021 р. становив 2558, у 2022 р. – 2561, у 2023 р. – 2363, у 2024 р. – 2372, а у 2025 р. – 2264. Дніпро демонстрував відносно стабільніші показники: після зростання з 798 праць у 2021 р. до 921 у 2022 р. їх кількість зменшилася до 855 у 2023 р. та надалі залишалася близькою до цього рівня, становлячи 859 у 2024 р. і 847 у 2025 р. В Одесі, на відміну від Харкова та Дніпра, спостерігалось послідовне збільшення обсягу число праць, проіндексованих у базі даних Web of Science: з 286 праць у 2021 р. до 431 у 2022 р., 506 у 2023 р., 566 у 2024 р. та 592 у 2025 р.

Таблиця 8. Кількість публікацій за регіонами України за даними наукометричної бази Web of Science упродовж 2021–2025 рр.

Міста	2021	2022	2023	2024	2025
Київ	34	177	238	2635	4889
Харків	2558	2561	2363	2372	2264
Дніпро	798	921	855	859	847
Одеса	286	431	506	566	592
Вінниця	360	364	320	378	363
Суми	596	670	648	590	514
Запоріжжя	255	256	325	357	329

В інших містах зміни були менш вираженими. У Вінниці кількість публікацій становила 360 у 2021 р., 364 у 2022 р., 320 у 2023 р., 378 у 2024 р. та 363 у 2025 р., тобто загалом залишилася близькою до початкового рівня. У Сумах після зростання з 596 публікацій у 2021 р. до 670 у 2022 р. показник поступово знизився до 648 у 2023 р., 590 у 2024 р. та 514 у 2025 р.; порівняно з 2021 р. скорочення становило 13,8%. У Запоріжжі, навпаки, кількість публікацій зросла з 255 у 2021 р. до 329 у 2025 р., або на 29,0%, хоча у 2025 р. показник був нижчим за значення 2024 р. Окремо слід звернути увагу на дані щодо Києва: у таблиці наведено різке зростання з 34 публікацій у 2021 р. до 177 у 2022 р., 238 у 2023 р., 2 635 у 2024 р. та 4 889 у 2025 р. Така зміна є надзвичайно різкою порівняно з динамікою інших міст і потребує перевірки первинних даних Web of Science перед використанням цього ряду для розрахунків та висновків.

Упродовж 2021–2025 рр. найбільші обсяги наукової продукції забезпечували Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Національний університет «Львівська політехніка»,

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна та КПІ імені Ігоря Сікорського (табл. 9). Київський національний університет імені Тараса Шевченка мав найвищі показники протягом усього періоду: 1214 праць у 2021 р., 1221 у 2022 р., 1056 у 2023 р., 1007 у 2024 р. та 1053 у 2025 р. У Національному університеті «Львівська політехніка» кількість проіндексованих праць становила 779 у 2021 р., 795 у 2022 р., 636 у 2023 р., 733 у 2024 р. та 620 у 2025 р. Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна також характеризувався спадною динамікою: з 633 праць у 2021 р. до 466 у 2025 р., тобто на 167 праць, або 26,4%. Схожа тенденція спостерігалася у КПІ імені Ігоря Сікорського.

Таблиця 9. Кількість публікацій за університетами України за даними наукометричної Web of Science упродовж 2021–2025 рр.

Університети	2021	2022	2023	2024	2025
Київський національний університет імені Тараса Шевченка	1 214	1221	1056	1007	1053
Національний університет «Львівська політехніка»	779	795	636	733	620
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна	633	570	444	444	466
Національний технічний університет України «КПІ імені Ігоря Сікорського»	589	591	460	507	428
Національний медичний університет імені О. О. Богомольця	249	271	284	308	308
Сумський державний університет	362	418	391	375	304
Національний університет біоресурсів і природокористування України	412	401	364	343	292
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»	240	245	175	217	248
Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького	207	212	188	199	220
Львівський національний університет імені Івана Франка	487	488	379	430	400
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника	281	263	216	196	190
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича	265	197	148	145	113

Серед університетів з меншими показниками спостерігалися різні траєкторії змін. Національний медичний університет імені О. О. Богомольця продемонстрував зростання обсягу наукової продукції: з 249 праць у 2021 р. до 271 у 2022 р., 284 у 2023 р. та 308 у 2024–2025 рр., що відповідає приросту на 23,7% порівняно з початком періоду. У Сумському державному університеті після збільшення з 362 праць у 2021 р. до 418 у 2022 р. показник поступово знижувався і у 2025 р. становив 304 праці, що на 16,0% менше за рівень 2021 р.

Національний університет біоресурсів і природокористування України також характеризувався послідовним скороченням: з 412 праць у 2021 р. до 292 у 2025 р., або на 29,1%. Натомість Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» після зниження до 175 праць у 2023 р. відновив показник до 217 у 2024 р. та 248 у 2025 р., майже досягнувши рівня 2021 р.

Помітне скорочення обсягу наукової продукції зафіксовано у Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника та Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича. У Прикарпатському національному університеті показник зменшувався з 281 праці у 2021 р. до 263 у 2022 р., 216 у 2023 р., 196 у 2024 р. та 190 у 2025 р. У Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича також простежувалася стійка тенденція до зниження: з 265 праць у 2021 р. до 197 у 2022 р., 148 у 2023 р., 145 у 2024 р. та 113 у 2025 р. Отже, за 2021–2025 рр. обсяг проіндексованої наукової продукції університету зменшився на 152 праці, або 57,4%. Найбільш суттєве скорочення припало на 2022–2023 рр., коли показник зменшився на 117 праць, або 44,2%, порівняно з 2021 р. У 2024–2025 рр. спад продовжився, хоча його темпи були нижчими.

Міжнародна наукова співпраця України упродовж 2021–2025 рр. була найбільш інтенсивною з Польщею, США, Німеччиною, Великобританією та Китаєм (табл. 10). Польща протягом усього періоду посідала перше місце за кількістю спільних наукових праць: показник зріс із 1525 у 2021 р. до 1618 у 2022 р., 1837 у 2023 р., 1904 у 2024 р. та 1910 у 2025 р. (за п'ять років приріст становив 385 праць, або 25,2%). Співпраця зі США також мала виражену позитивну динаміку: після 1141 праці у 2021 р. їх кількість зросла до 1158 у 2022 р. та 1356 у 2023 р., а у 2024–2025 рр. залишалася практично незмінною на рівні 1324–1325. Порівняно з 2021 р. приріст становив 184 праці, або 16,1%. Німеччина характеризувалася близькою тенденцією: кількість спільних праць збільшилася з 1072 у 2021 р. до 1088 у 2022 р., 1294 у 2023 р. та 1334 у 2024 р., після чого дещо зменшилася до 1290 у 2025 р. Загалом за період приріст становив 218 праць, або 20,3%.

Серед інших провідних партнерів також спостерігалось переважно розширення наукової взаємодії. Кількість спільних праць із Великою Британією після незначного скорочення з 707 у 2021 р. до 690 у 2022 р. зросла до 884 у 2023 р., 876 у 2024 р. та 905 у 2025 р. У результаті показник перевищив рівень 2021 р. на 198 праць, або

Таблиця 10. Кількість публікацій за університетами України за даними наукометричної бази Web of Science упродовж 2021–2025 рр.

Країни	2021	2022	2023	2024	2025
Польща	1525	1618	1837	1904	1 910
США	1141	1158	1356	1324	1 325
Німеччина	1072	1088	1294	1334	1 290
Великобританія	707	690	884	876	905
Китай	696	760	810	867	851
Італія	655	679	793	827	820
Франція	631	644	772	713	721
Іспанія	532	489	576	614	625
Чехія	492	496	588	542	581
Швейцарія	403	380	531	531	572
Словаччина	419	420	495	496	518
Індія	345	378	451	536	489
Румунія	312	326	464	456	447
Туреччина	324	304	398	400	441
Швеція	300	330	403	421	436

28,0%. Співпраця з Китаєм зросла з 696 праць у 2021 р. до 851 у 2025 р., або на 22,3%, хоча максимальне значення 867 було зафіксовано у 2024 р. Італія також продемонструвала збільшення кількості спільних праць із 655 до 820, або на 25,2%, а Франція – з 631 до 721, або на 14,3%. Помітне розширення співпраці відбулося з Іспанією, де показник після зниження у 2022 р. до 489 праць зріс до 625 у 2025 р., що на 17,5% більше за рівень 2021 р. Чехія характеризувалася зростанням з 492 до 581 праці, або на 18,1%, а Швейцарія – з 403 до 572, або на 41,9%.

Висновки та пропозиції

За даними наукометричної бази Scopus, наукові результати України упродовж досліджуваного періоду характеризувалися відносною стійкістю загального обсягу наукової продукції та водночас помітними структурними змінами. Українська наукова система зберігала значний рівень публікаційної активності, попри суттєве погіршення умов проведення досліджень. Найбільш вагомий внесок формували інженерні, фізичні, комп'ютерні, медичні науки та матеріалознавство, що відображає значну роль природничих і технічних напрямів у структурі українських досліджень. Динаміка окремих галузей, міст і закладів вищої освіти залишалася нерівномірною. Водночас посилювалася міжнародна складова наукової діяльності, розширювалася співпраця з іноземними дослідниками та зростала представленість українських авторів у журналах найвищих квантилів.

Щодо наукометричної бази Web of Science, українська наука також продемонструвала здатність підтримувати дослідницьку діяльність в умовах тривалих зовнішніх обмежень, хоча характер динаміки за окремими показниками відрізнявся від даних Scopus. Публікаційна продукція була зосереджена передусім у природничих, технічних та матеріалознавчих напрямках, тоді як соціальні науки, економіка бізнесу та історія мали іншу траєкторію розвитку. Просторовий та інституційний розподіл наукових результатів залишався нерівномірним, що свідчить про концентрацію дослідницького потенціалу в окремих університетських і наукових центрах. При цьому динаміка міжнародного співавторства, відкритого доступу та публікацій у високореєтингових журналах вказує на важливість міжнародної взаємодії для підтримання видимості українських досліджень.

За результатами проведеного аналізу доцільно посилити системну підтримку публікаційної діяльності українських науковців, поєднавши її з політикою розвитку людського капіталу та інтеграції України до Європейського дослідницького простору. Йдеться не лише про фінансування підготовки та публікації статей, а про формування в установах професійного середовища для роботи з міжнародними наукометричними системами, підготовки рукописів,

вибору релевантних видань, управління дослідницькими даними та розвитку академічної англійської мови. Доцільно запровадити інституційні програми підтримки дослідників, які передбачатимуть консультації щодо публікацій у міжнародних журналах, внутрішнє рецензування рукописів, гранти на публікаційні витрати та підтримку участі українських учених у міжнародних наукових мережах.

Окремим напрямом має стати перехід від фрагментарної міжнародної співпраці до довгострокової інституційної інтеграції українських дослідницьких колективів у міжнародні наукові мережі. Для цього варто розширювати програми спільних досліджень із зарубіжними установами, підтримувати подвійні академічні афіліації, спільне керівництво дослідженнями, міжнародні лабораторії та дослідницькі консорціуми, а також створювати механізми залучення українських науковців, які працюють за кордоном, до виконання проєктів в Україні. Особливу увагу слід приділити університетам і науковим установам, які мають нижчу міжнародну представленість, щоб міжнародна кооперація не концентрувалася лише у кількох провідних наукових центрах. Практичним інструментом має стати підтримка участі українських команд у Horizon Europe, розширення партнерств за моделлю *twinning*, розвиток спільних заявок тощо.

Третім пріоритетом має бути відновлення та модернізація дослідницької інфраструктури як передумова довгострокового зростання наукової продуктивності України. Публікаційна активність без належної лабораторної, інформаційної, цифрової та експериментальної бази має обмежений потенціал для розвитку, тому державна політика відновлення науки повинна передбачати не просте відтворення пошкоджених об'єктів, а формування сучасної розподіленої системи дослідницьких інфраструктур із можливістю спільного використання обладнання, наукових даних і цифрових ресурсів. Доцільно розвивати національні консорціуми дослідницької інфраструктури, централізовані сервіси доступу до дорогого обладнання, FAIR-управління дослідницькими даними, інституційні репозитарії та інтеграцію українських ресурсів до європейських дослідницьких мереж.

Перелік таблиць

Таблиця 1. Показники оцінювання наукових результатів України за даними наукометричної бази Scopus упродовж 2021–2025 рр.	9
Таблиця 2. Кількість публікацій за галузями наук за даними наукометричної бази Scopus упродовж 2021–2025 рр.	11
Таблиця 3. Кількість публікацій за регіонами України за даними наукометричної бази Scopus упродовж 2021–2025 рр.	12
Таблиця 4. Кількість публікацій за університетами України за даними наукометричної бази Scopus упродовж 2021–2025 рр.	14
Таблиця 5. Кількість публікацій за країнами-партнерами за даними наукометричної бази Scopus упродовж 2021–2025 рр.	16
Таблиця 6. Показники оцінювання наукових результатів України за даними наукометричної бази Web of Science упродовж 2021–2025 рр.	17
Таблиця 7. Кількість публікацій за галузями наук за даними наукометричної бази Web of Science упродовж 2021–2025 рр.	19
Таблиця 8. Кількість публікацій за регіонами України за даними наукометричної бази Web of Science упродовж 2021–2025 рр.	20
Таблиця 9. Кількість публікацій за університетами України за даними наукометричної бази Web of Science упродовж 2021–2025 рр.	21
Таблиця 10. Кількість публікацій за університетами України за даними наукометричної бази Web of Science упродовж 2021–2025 рр.	23

**221 українське наукове
видання індексується
в Scopus та/або Web of
Science**

**Українські
університети та
наукові установи
мають безоплатний
доступ до Scopus і
SciVal, Web of Science,
InCites і Derwent
Innovation**

**У 2026 р. МОН України
уперше запровадило
інституційний механізм
фінансової підтримки
наукових видань, які
індексуються у Scopus
та/або Web of Science**

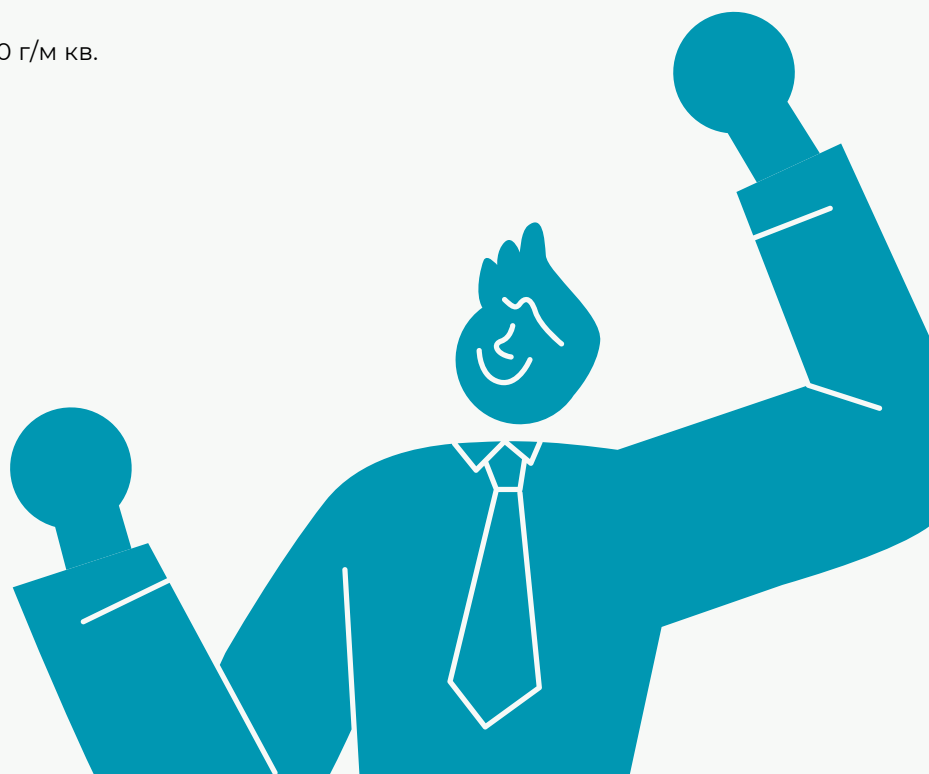
**МОН України оновило
вимоги до наукових
фахових видань
категорії «Б»: новий
перелік набув чинності
з 1 червня 2026 р. і
діятиме до 1 червня
2029 р.**

Підписано до друку 01.09.2026.

Формат 60×84/16. Папір друкарський 80 г/м кв.

Умов.-друк. арк. – 0,8. Наклад 100 прим.

Замовлення №01/26/7-9.

Мислимо критично. Діємо ефективно.

ГО «Науково-аналітична спілка»

+38 098 99 72 111

goscun@gmail.com

www.ngosau.com

